

Πανεπιστήμιο
Ιωαννίνων

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΥΠΟΒΑΘΡΟ

Η εντερική μικροχλωρίδα έχει συσχετιστεί με μια σειρά από παθήσεις του παχέος εντέρου, με αρκετές μελέτες να υποδηλώνουν ότι η δυσβίωση μπορεί να οδηγήσει σε οξεία και χρόνια φλεγμονή του εντέρου.

Ωστόσο, πολύ λίγα είναι γνωστά για τον ρόλο των αλλαγών του εντερικού μικροβιώματος στην οξεία εκκολπωματίτιδα (AD).

Σκοπός ήταν η παρουσίαση των κλινικών δεδομένων και τρεχουσών εξελίξεων σχετικά με το εντερικό μικροβίωμα (αυλού και κοπράνων) σε ασθενείς που πάσχουν από οξεία εκκολπωματίτιδα.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Κυροχρήστου Ηλέκτρα
ΓΝΝΠ, «Άγιος Παντελεήμων»
Email: electra.cyro@gmail.com
Phone: 2132077251
Website: www.linkedin.com/in/ilektra-kyrochristou-060a411a1

ΓΕΝΩΜΙΚΟ ΚΑΙ ΜΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ EARLY-ONSET COLORECTAL CANCER

Ηλέκτρα Κυροχρήστου^{1,2}, Γεώργιος Αναγνωστόπουλος², Γερασιμία Κυροχρήστου³, Κωνσταντίνα Ψάλλα⁴, Κωνσταντίνος Βλάχος³, Γεώργιος Λιανός³
¹Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών, Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας-Πειραιά, ²Β' Χειρουργική Κλινική, Γενικό Νοσοκομείο Νίκαιας-Πειραιά, ³Χειρουργική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Ιωαννίνων, ⁴Klinik für Allgemein-, Viszeral-, Endokrin- und Transplantationschirurgie Kantonsspital, St Gallen

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Η εντερική μικροχλωρίδα διαδραματίζει κεντρικό ρόλο στη ρύθμιση της φλεγμονής και της ανοσολογικής ισορροπίας του εντέρου.
- Τα τελευταία χρόνια, η εκκολπωματώση και η οξεία εκκολπωματίτιδα εμφανίζονται σε ολοένα νεότερες ηλικίες, γεγονός που υποδηλώνει αλλαγές στη σύσταση και λειτουργία του μικροβιώματος.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

- Ανασκόπηση της βιβλιογραφίας (PubMed, Google Scholar).
- Λέξεις κλειδιά: "gut microbiome" AND "diverticulitis".
- 7 μελέτες (σύνολο 470 ασθενείς, μ.ηλ. 58 έτη).
- Δείγματα: 4 βιοψίες βλεννογόνου, 2 κόπρανα, 1 πρωκτικά επιχρίσματα.
- Τεχνικές: 5 μελέτες με 16s rRNA αλληλούχιση, 2 με PCR.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

- Αυξημένη αλφα-ποικιλομορφία σε ασθενείς με AD σε σύγκριση με υγιείς.
- Αυξημένα: Verrucomicrobia, Bifidobacterium longum, Proteobacteria, Actinobacteria.
- Μειωμένα τα προστατευτικά μικρόβια: Lachnospiraceae, Ruminococcus, Faecalibacterium.
- Αναλογία Firmicutes/Bacteroides: χωρίς σημαντική διαφορά.
- Σε διάτρηση εκκολπώματος: αύξηση βακτηρίων που καταναλώνουν θείο.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

- Διατροφή & μικροβίωμα:** Διατροφή χαμηλή σε φυτικές ίνες και δυτικού τύπου πρότυπο συνδέονται με μειωμένη μικροβιακή ποικιλότητα και φλεγμονώδεις προφίλ.
- Αντιβιοτικά & δυσβίωση:** Η υπερβολική χρήση αντιβιοτικών μπορεί να διαταράσσει το μικροβίωμα και να ευνοεί την εμφάνιση ή έξαρση εκκολπωματίτιδας.
- Παχυσαρκία & μικροβίωμα:** Η σχέση παχυσαρκίας-εκκολπωματώσης φαίνεται να εξαρτάται από την παρουσία συγκεκριμένων βακτηρίων, όπως Bifidobacterium και Roseburia.

Πίνακας 1. Κύρια αποτελέσματα ανάλυσης ερευνών.

Ερευνητής	Έτος	N	Κύρια ευρήματα	Σχόλια
Schieffer et al.	2016	9	↑↑ Proteobacteria	Παρατηρήθηκαν μεταβολές στη σχέση βακτηρίων-μυκήτων μεταξύ φυσιολογικού και εκκολπωματικού ιστού
Portolese et al.	2023	48	↑ βακτήρια που οξειδώνουν ή καταναλώνουν θείο	Ασθενείς με διάτρηση εκκολπώματος είχαν υψηλότερη παρουσία τέτοιων βακτηρίων
Hao et al.	2025	298	↓ βακτήρια της οικογένειας XIII· αυξημένα Oscillospira, Ruminiclostridium6, Lachnoclostridium	Υποδηλώνεται διαφοροποίηση στη σύνθεση των βακτηρίων που σχετίζονται με τη φλεγμονή
Gueimonde et al.	2007	9	↑↑ Bifidobacterium longum	Τα Bifidobacteria αυξήθηκαν στους ασθενείς με AD σε σχέση με IBD ή καρκίνο παχέος εντέρου
Daniels et al.	2014	31	Μεγαλύτερη αλφα-ποικιλομορφία και αφθονία Proteobacteria	Τα Proteobacteria εμφάνισαν διαγνωστική ακρίβεια 84%
Grady et al.	2020	65	Μεγαλύτερη ποικιλομορφία και αφθονία Actinobacteria, Proteobacteria· μειωμένα Lachnospiraceae, Ruminococcus, Faecalibacterium	Οι επιπλεγμένες μορφές νόσου εμφάνισαν υψηλότερα επίπεδα Prevotella, Fusicatenibacter και Faecalibacterium
Hullar et al.	2011	10	Μεγαλύτερη αλφα-ποικιλομορφία και Verrucomicrobia	Μετά από αντιβιοτικά: αύξηση Bacteroidetes, μείωση Coriobacteria και φτωχότερη ποικιλομορφία

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η οξεία εκκολπωματίτιδα συνδέεται με σαφή διαταραχή του εντερικού μικροβιώματος, που χαρακτηρίζεται από μείωση των προστατευτικών ειδών και υπεροχή φλεγμονωδών βακτηρίων. Η μεταβολή αυτή φαίνεται να συμβάλλει στην πρόιμη εκδήλωση της νόσου και ανοίγει τον δρόμο για προληπτικές και θεραπευτικές παρεμβάσεις μέσω στοχευμένης ρύθμισης του μικροβιώματος.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Grady D, et al. Microbial diversity and inflammatory potential in acute diverticulitis. Gut Microbes. 2020. Daniels L, et al. Microbiota composition in diverticulitis and healthy individuals. Clin Gastroenterol Hepatol. 2014. Portolese F, et al. Sulfur-reducing bacteria abundance in perforated diverticulitis. Front Microbiol. 2023. Schieffer K, et al. Alterations of bacterial-fungal interactions in diverticular disease. J Gastrointest Surg. 2016. Hullar M, et al. Antibiotic effects on gut microbiota composition in diverticulitis patients. PLoS One. 2011. Hao X, et al. Shifts in gut microbial ecology linked to acute diverticulitis. Ann Gastroenterol. 2025.